



Pécsi Ítéltábla

Az ügy száma: Pf.V.20.047/2025/6.

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

ügyvédi iroda (cím2, ügyintéző: dr. Monori Tamás ügyvéd)

Az alperes:

alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője:

Dr. Nagy Edina Beatrix ügyvéd (cím4)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

az alperes (68. sorszám alatt)

A per tárgya:

sérelemdíj megfizetése

Az elsőfokú bíróság:

Kaposvári Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

22.P.21.006/2021/67/I. számú ítélet

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 254.000 (kettőszázötvennégyezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak, az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára az esedékesség napjáig 519.915 (ötszáztizenkilencezer-kilencszáztizentöt) forint meg nem fizetett fellebbezési eljárási illetéket az. Az esedékesség napja a jelen határozat meghozatalát követő 60. nap. Az illeték megfizetése során a közlemény rovatban a Pécsi Ítéltábla megnevezését, a jelen határozat ügyszámát, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát fel kell tüntetnie.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2017 júliusától állt a cég1-vel munkavégzésre irányuló jogviszonyban, orvoslátogatóként, KATA-s vállalkozóként. A munkáját gépkocsival látta el. 2018 évben a felperes e tevékenységével napi 9.811 forint adóköteles jövedelemre tett szert. Szabadidejében rendszeresen, heti több alkalommal sportolt, táncolt, testsúlya nem érte el ebben az évben a 100 kg-ot. 2018 szeptembere előtt ismert és kezelt magasvérnyomás, szívritmuszavar-betegsége és az életkorral járó gerinc elfajulása volt, ezek az állapotok a mindennapi életét, munkavégzését nem befolyásolták. A cég1. a munkatársai részére évi rendszerességgel csapatépítő tréninget szervezett, melyet 2018. szeptember 11-én a helység1 Kalandparkban tartottak. A szolgáltatást az alperestől a cég2. rendelte meg, a szolgáltatást azonban a felperes és kollégái vették igénybe, ők írták alá a park használatát megelőzően a felelősségvállalási nyilatkozatot is, amely az igénybevevők részére nyújtott általános tájékoztatót, azt, ha mindenki betartja az oktatáson elhangzottakat, a pálya teljes biztonsággal használható. A nyilatkozat szerint az alperes elhárítja azt a kárt, amely a szabályoktól eltérő magatartás tanúsítása vagy a résztvevő nem megfelelő fizikai és/vagy szellemi állapota, illetve drog vagy alkohol, gyógyszer hatása miatt következik be. A használat előtt a park részéről az oktatópályán megtörtént a felperes, illetve a résztvevők oktatása, megtanulták azt, hogy hogyan lehet a részükre biztosított felszereléssel a pályákon biztonságosan mozogni. Az oktatópályán egy csúszást kellett végrehajtani, amely alapján a park alkalmazottai megtudták ítélni azt, hogy ki az, aki az élményelemeken a mászást teljesíteni tudja. Az oktatás során nem merült fel olyan körülmény, amely miatt a park oktatója kétségesnek látta volna a felperes alkalmasságát, a pályák teljesítését. A felperes a Tiroli csúszda használata előtt számos élményelemet teljesített, sérülés nem érte, a Tiroli csúszda használatakor a kilátó tetejére számos lépcsőn fel tudott menni, majd a csúszás során pontosan meg nem állapítható okból és módon úgy érkezett meg az érkezési oldalon a platformra, hogy jobb bokáján többszörös törést szenvedett. A sérülés folytán fellépő fájdalom miatt a felperes többször elájult, magától a platformról nem tudott lejönni, onnan kötélre engedték le, majd az állapotára tekintettel mentőt hívtak, ami a siófoki kórházba szállította. Megállapították, hogy a jobb oldali bel- és külboka, valamint a lábszárcsont törött, emellett a felperes idegszálszakadást is szenvedett, részére műtétet javasoltak. A felperes kérte, hogy a műtétet a Pécsi Tudományegyetem Klinikáján végezzék el, melyre tekintettel a siófoki kórházban a sérült lábát gipsszel rögzítették. Az átszállítást a család személygépkocsival megoldotta, aznap megoperálták, a műtéti ellátás néhány órás késedelmre a későbbi gyógyulást nem befolyásolta. A műtétet követően a 3. napon távozatott otthonába, 10 hétig fekvőgipszet viselt, majd járógipszet kapott, amelynek levételét követően kezdődött a rehabilitáció. Gyógytornát vett igénybe, majd orvosi rendelvényre a hévízi gyógyfürdőben rehabilitációs kezelésben részesült, melyet aktuális gerinc-és vállövi panaszok is indokoltak, az öt napos kezelésre és ellátásra 49.200 Ft részleges térítést kellett fizetnie. A műtét után Clexane injekciót kellett alkalmaznia 60 napon át, melynek költsége legalább 30.000 forint. Ezen túl gyógyszerek és gyógyászati segédeszközök tényleges megvásárlására és az ezzel kapcsolatos kiadásokra adat nem áll rendelkezésre. A kontrollvizsgálatokra történő szállítás, illetve a helység2re szállítás költsége legalább 14.900 Ft volt. A rögzítő fémeket 17 hónap elteltével távolították el a jobb lábából, egy évig volt táppénzen, ennek során összesen 991.060 forint táppénzben részesült.
- [2] A sérülések maradványtünetekkel gyógyultak, a jobb bokában másodlagos poszttraumás kopások alakultak ki, amelyek a felső- és alsó ugróízületi mozgások beszűkülését, időszakos duzzadását és fájdalmát eredményezik. Ez akadályozza a felperest a tartós fizikai megterhelésekben, hosszabb távú gyaloglásban, egyenetlen talajon történő mozgásban, guggolással járó kényszerterhelyzetekben. Járása nehézkes, a jobb lábfej feszítő mozgásának elmaradása miatt, átgördítés hiányában a lábát lépéskor teljes talppal emeli és teszi le. A jobb

bokatájék jelenleg is duzzadt, ez a felperest a hordható lábbelik kiválasztásában is korlátozza. A felperes munkavégzésre alkalmas a jobb bokát érintő terhelésekre vonatkozó korlátozásokkal. A jobb lába mozgáskorlátozottsága miatt a gépjármű vezetésében hosszútávon nehezített, elfárad, a korábbi sporttevékenységében (síelés, aerobik, zumba) a bokaízület korlátozott mozgása miatt akadályozott. Együttműködő volt a gyógyítási folyamat és rehabilitációs során. A korlátozottságok kizárólag a perbeli balesettel állnak okozati összefüggésben. A felperes csontozata egészséges volt, csonttritkulása még a 2024-ben végzett vizsgálat során is kizárható volt. A balesetkor meglévő ismert kezelt betegségei sem a baleset bekövetkezésében, sem pedig a lábsérülés utáni maradványállapot kialakulásában nem hatottak közre.

- [3] A felperes keresetében kérte, a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes az általa működtetett helységi Kalandpark üzemeltetése során 2018. szeptember 11. napján megsértette a felperesnek a testi épséghez és egészséghez fűződő személyiségi jogát, kérte az alperest kötelezni 2.892.085 forint vagyoni kártérítés, ennek kamata, valamint 5.000.000 forint sérelemdíj megfizetésére. Keresete jogalapjaként a Ptk. 2:51.§ (1) bekezdés a) pontját, a Ptk. 2:53.§-át, a Ptk. 6:123.§-át, a 6:137.§-át, a 6:142.§-át, a 6:143.§-t, illetve a Ptk. 2:52.§ (1) bekezdését jelölte meg. Keresete tényalapjaként arra hivatkozott, hogy közte, mint a fogyasztó és az alperes, mint szolgáltató között atipikus szolgáltatási szerződés jött létre függetlenül attól, hogy a jegyárat a cég1. fizette meg. Mivel a felperes az utasítások betartása mellett szenvedett sérülést, így az alperes szerződésszegést követett el, melynek folytán beálló következményként köteles megtéríteni a felperest ért károkat, és miután megsértette a testi épséghez és egészséghez való jogát, így sérelemdíj fizetésére is köteles. Másodlagosan a kártérítés körében arra hivatkozott, a Ptk. 6:518-522.§, 6:520., 6:522.§ és a 6:535.§-ára alapítva, hogy az alperes szerződésen kívül okozott kárért felelős, a veszélyes üzemi felelősség szabályai szerint, mert a csúszdahasználat fokozott veszéllyel jár.
- [4] Az alperes ellenkérelmében elsődlegesen vitatta a Kaposvári Törvényszék hatáskörét és kérte az ügy áttételét a Siófoki Járásbíróságra. Másodlagosan arra hivatkozott, hogy a felperes rossz alperest perel, mert sem a cég1.-vel, sem a felperessel jogviszonnyal nem áll, a tréninget a cég2. rendelte tőle, szerződéses kapcsolatban vele áll. Erdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte mind jogalapjában, mind összecszerűségében vitatva azt. Vitatta, hogy a felperes személyiségi joga sérült volna, az a magatartásával nem áll okozati összefüggésben. A felperes önkéntes írásbeli kockázatvállalása kifejezett joglemondást tartalmaz, amely kizárja a felelősségét. Álláspontja szerint nem minősül veszélyes üzemnek a kalandpark, vitatta a bekövetkezett vagyoni károk, kiadások tényét, mértékét, valamint a sérelemdíj iránti igényt.
- [5] A Kaposvári Törvényszék 25.P.21.006/2021/27/I. szám alatti közbenső ítéletében megállapította, hogy az alperes az általa működtetett helységi Kalandpark üzemeltetése során 2018. szeptember 11. napján megsértette a felperes testi épséghez és egészséghez fűződő személyiségi jogát. A Pécsi Ítéltábla Pf.V.20.003/2023/4. számú részítéletében az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét részítéletnek tekintette, és azt helybenhagyta. A Kúria Pfv.III.20.371/2023/5. számú részítéletével a jogerős részítéletet hatályában fenntartotta. A jogerős részítélet szerint az alperes által üzemeltetett Tiroli csúszda használata során sérült meg a felperes, az alperes nem biztosított olyan körülményeket, mely a súlyos baleset bekövetkezését kizárja. A felelősségvállalási nyilatkozatban a felperes ugyanis nem járult hozzá a testi épséghez, egészséghez fűződő személyiségi joga megsértéséhez, utalva arra, hogy a személyiségi jogok védelme abszolút szerkezete folytán nincs jelentősége annak, hogy a felperes és az alperes között szerződéses jogviszony áll fenn.
- [6] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest 6.498.940 forint megfizetésére, ebből 2.498.940 forint után 2019. október 1. napjától 4.000.000 forint után

2018. szeptember 11. napjától késedelmi kamat megfizetésére is, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kifejtette, a felek a Ptk. 6:136.§-a szerint harmadik személy részére teljesítendő szolgáltatásra kötöttek szerződést. A szervező ugyanis nem saját javára, hanem egy konkrét programban résztvevő személyek szórakozásának biztosítására kötötte a szerződést, ez következik az alperes által nyújtott szolgáltatás jellegéből is. Ezt támasztja alá az is, hogy az alperes a szolgáltatást igénybevevő személyektől követelte a nyilatkozat aláírását, erre tekintettel a felperesi igényt a kontraktuális felelősség szabályai szerint kell elbírálni, utalt a Ptk. 6:142.§-ának szabályaira, illetve a 6:152.§ rendelkezésére. Nem fogadta el az alperesnek azt a hivatkozását, hogy a felperes önkéntes írásbeli kockázatvállalása kifejezett és konkrét joglemondása kizárja a felelősségét. Az ilyen felelősséget kizáró kikötés semmis, emellett az alperes a szolgáltatást igénybe vevő személyeket arról tájékoztatta, hogy a szabályok betartása esetén a pályák teljes biztonsággal használhatók. A biztonságos üzemeltetés körébe az is beletartozik, hogy az alperes az élményelem használatára bármely okból nem alkalmas vendéget a pályáról lehívja, a park házirendjében foglaltak szerint. Az alkalmasságot nem a vendégnek, hanem az alperesnek kell megítélni. Nem fogadta el az alperesnek azt a hivatkozását sem, hogy a balesetet az ellenőrzési körén kívül eső, a szerződéskötés időpontjában előre nem látható körülmény okozta. Álláspontja szerint az ellenőrzési körén kívüli fordulat a vis maior tartalmi elemeként értelmezendő, nem mérhető a gondos ellenőrzés vagy a felróhatóság mércéjével. A felperes személyében rejlő alperes által előre nem látható és ellenőrzési körén kívül eső körülmény, testi állapot nem kapott szerepet a sérülés bekövetkeztében. Csontritkulásra utaló jel még a baleset után végzett vizsgálaton sem volt kimutatható, ezért kizárható, hogy a baleset idején a felperes csontozata állékonyságát, erősségét befolyásoló álláspontban vagy betegségben volt. A felperes testtömege sem befolyásolta a baleset bekövetkeztét. Utalt e körben tanúl tanúvallomására - aki a csúszdát építő, beüzemelő és rendszeresen ellenőrző cég vezetője - 100 kg-os tömegű személlyel történik a kipróbálás és nincs súlykorlátozás a csúszda használatánál. Nem fogadta el az alperesnek azt a hivatkozását sem, hogy a felperes nem megfelelő testhelyzetben, testtartásban vette igénybe a csúszdát, e körben is tanúl tanúvallomására hivatkozott, aki szerint semmilyen aktív tevékenységet nem kell folytatni a használat során. Az utólagos bizonyítási indítvány feltételeit az alperesi bizonyítási indítvány kapcsán nem találta meglévőnek, az alperes ennek keretében a Tiroli csúszda érkezési platformján lévő animátor tanúként meghallgatását kérte, azonban az alperes számára az ellenkérelem benyújtásakor ismert volt és fennállt a lehetőség, hogy az ő meghallgatására szükség lenne. Utalt arra, hogy az alperes nem tett tényállítást arra, hogy mi volt az a helyes test vagy lábtartás, amely a tiroli csúszda használótól elvárt volt, és arra sem, hogy erre a szolgáltatást igénybe vevő személyeket, így a felperest oktatták-e, és ha igen, miként, így mellőzte a szakvélemény-kiegészítés iránti indítványt is e körben, mint szükségtelent. Azt sem bizonyította az alperes, hogy korábbi sérüléssel vette igénybe ezt a csúszdát a felperes.

- [7] Az elmaradt jövedelem körében elfogadta a felperesi számítást, miután azt az alperes tételesen nem vitatta, azonban azt állapította meg, hogy a felperes nem bizonyította a gyógyszerek, gyógyászati segédeszközök és egyéb költségek címén felszámított kiadások összegét és igénybevétele, az orvosszakértői véleményből megállapítható, hogy szükségesek és indokoltak voltak, azonban a Clexane injekció kivételével a felperes a megvásárlás tényét sem számlával, sem egyéb módon nem tudta igazolni, kizárólag e kúra 30.000 forintos összegét találta megítélhetőnek. A vagyoni kárigény körében ezen túl az utazási költséget, valamint a rehabilitációra kifizetett térítési díj összegét fogadta el, összesen 61.300 forint összegben, ezt meghaladóan a keresetet a vagyoni kárigény körében elutasította, így összesen 2.498.940 forint vagyoni kár megfizetésére kötelezte az alperest. Nem fogadta el az alperesnek az orvosszakértői vélemény aggályosságával kapcsolatos, a szakértő kompetenciájának hiányára alapított kifogását. A szakvélemény aggálytalan a baleset

következményeinek és a felperes korábbi egészségi állapota megítélése körében, márpedig e körben kellett a szakértőnek nyilatkozatot tennie, miután az alperes a csúszdahasználattal kapcsolatban tényállítást nem tett. A sérelemdíj körében előadottakat túlnyomórészt alaposnak találta, utalt a Ptk. 2:52.§ (1), (2) és (3) bekezdésére, az orvosi iratok, illetve az orvosszakértői vélemény alátámasztotta azt, hogy a felperes a baleset következtében maradandó károsodást szenvedett, mozgásában korlátozott, miatta korábbi sporttevékenységét nem tudja folytatni, a hosszabb autóvezetés különös erőfeszítést igényel, így a 49 éves felperes számára a korábbi aktív életmódhoz képest korlátozottabb életmódot jelent, az időszakos fájdalmak az általános köztudomás szerint is korlátozzák a mindennapok zavartalan megélését, így 4.000.000 forintban találta szükségesnek és elégségesnek a felperest ért sérelem kompenzálását.

- [8] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, elsődlegesen kérte annak megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára kérte utasítani. Megsértett jogszabályhelyként a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 268.§ (1) bekezdését, 279.§ (1) bekezdését, 308.§ (1) bekezdését, a 316.§ (3) bekezdését és a 346.§ (4) és (5) bekezdését jelölte meg. Kifejtette, az elsőfokú bíróság tényállásellenes ítéleti megállapításokat tett, nem vette figyelembe az alperes ellenkérelmében előadott tényelőadását. Az alperes kifejezetten felszólította a felperest, hogy ne használja a Tiroli csúszdát a testalkata, súlya, nehézkes mozgása miatt A tanúként meghallgatott parkvezető, tanú2 úgy nyilatkozott, hogy a felperes fizikai adottságai, egyszerű ránézésre is megállapítható állapota, aggodalomra adtak okot, ezért nem tanácsolta a felperesnek az akadálypálya használatát, amit a programszervezőnek, tanú3nak is külön jelzett. A perbeli adatokból is kitűnik, hogy a felperesnek nem lett volna szabad igénybe venni a Tiroli csúszdát. A felperes saját felróható magatartásának köszönhető, hogy sérülést szenvedett, ekként előnyök szerzésére nem hivatkozhat. Eljárási szabálysértésként hivatkozott a szakértő kirendelésének szabálytalanságára. A Pp. 307. § (1) bekezdés a)-c) pontjában foglalt követelmények nem állnak fenn, így a Pp. 308. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróságnak a felek által közösen megjelölt szakértőt kellett volna kirendelni. A felek közösen nem jelöltek meg szakértőt, a szakértő személyére kizárólag a felperes tett indítványt. Az alperes a felperes által megjelölt szakértő kirendelését nem támogatta, a bíróságnak másik szakértőt kellett volna kirendelni. Az alperes arra is hivatkozott emellett, hogy aggályos a szakvélemény bizonyítékként elfogadása is. A szakértő szakmailag alkalmatlan, kompetenciájában jogsértően túlterjeszkedő, a szakértő nem rendelkezett traumatológiai vagy ortopéd orvosszakértői kompetenciával, a szakértői jogosultsága kizárólag az igazságügyi orvostanra terjed ki. Ebből következően a szakvéleményt el sem készíthette volna, nem állapíthatta volna meg a baleset mechanizmusát sem. A szakértő figyelmen kívül hagyta a felperes kórelőzményi eseménytörténetének, illetve betegségeinek feltárását. A szakvélemény 7) pontjában leszögezi, hogy a felperes a „baleset napján egészséges volt”, a következő mondatában már a felperes ismert, kezelt betegségeit sorolja fel. Ha a felperes egészséges lett volna a baleset napján, akkor nem lettek volna a felsorolt betegségei. A szakértő a szakvélemény 5) pontjában megállapította a felperes által megjelölt gyógyszerek „árának helytállóságát”. A költségek megalapozottsága azonban számlával igazolható, nem orvosszakmai kérdés. Az alperes álláspontja szerint a sérelemdíj megítélése jogsértő, nem aggálytalan szakvéleményt vett ítélezése alapjául az elsőfokú bíróság. Az ítélet indokolása nem tartalmazza, hogy az adott ügy egyedi körülményei milyen összeg meghatározását indokolják, nem indokolta meg az elsőfokú bíróság, hogy miért állapított meg ekkora mértékű sérelemdíjat.

- [9] Az felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást a meghallgatott tanúk közül

tanú2 nem erősítette meg az alperesi tényállítást, hisz úgy nyilatkozott, nem emlékszik arra, hogy a felperesnek azt mondta volna, nem ajánlja számára a pálya használatát. Utalt tanú4 tanúvallomására, aki úgy nyilatkozott, olyanra nem emlékszik, hogy bármelyik alperesi alkalmazott a felperesnek azt mondta volna a pálya megkezdése előtt, hogy az alkata miatt nem lesz képes teljesíteni. Csontritkulásban a felperes nem szenved, azt orvosi iratok kizárják. Az elsőfokú bíróság a szakértőt a Pp. rendelkezései szerint rendelte ki, az nem jogsértő, a Pp. nem írja elő, hogy amennyiben a felek nem egyeznek meg, úgy a bíróság nem rendelheti ki a bizonyítási indítványt tevő fél által javasolt személyt. A kirendelt szakértőnek a felperest ért sérülések gyógytartamára, keletkezése módjának megállapítására és a sérülés megítélésére kellett szakvéleményt előterjeszteni, erre a kirendelt szakértő kompetenciával bír. A sérelemdíj mértéke körében is helyes az elsőfokú bíróság érdemi döntése.

- [10] A fellebbezés nem megalapozott.
- [11] A másodfokú bíróság Pp. 370.§ (1) bekezdése szerint az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálhatja felül. Ezt a korlátot a fellebbezés tartalma, így egyrészt maga a kérelem, másrészt annak indokai jelöli ki. A felperes a fellebbezésében másodlagos fellebbezési kérelemként az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését kérte. A másodfokú bíróságnak azonban a Pp. 383.§ (1) bekezdése folytán ezt a kérelmet kellett elsőként vizsgálnia, ha ugyanis a határozat hatályon kívül helyezésére alapot adó ok fennáll, akkor a határozat érdemi felülbírálatára nincs lehetőség.
- [12] A Pp. 381.§ szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét végzéssel hatályon kívül helyezheti és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasíthatja, ha szükséges az elsőfokú eljárás megismétlése vagy kiegészítése, mert az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése az ügy érdemi eldöntésére kihatott és annak orvoslása másodfokú eljárásban nem lehetséges vagy nem észszerű.
- [13] Az alperes fellebbezésében eljárási szabálysértésként – a hatályon kívül helyezés indokaként – a szakértő kirendelésének szabálytalanságára hivatkozott, álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 308. § (1) bekezdésének rendelkezését.
- [14] A Pp. 308.§ (1) bekezdés szerint a bíróság ugyanazon szakkérdésre rendszerint egy szakértőt rendel ki. A 307.§ (1) bekezdés c) pontja esetén a korábban alkalmazott szakértőt, ha ez a szakértő személyében rejlő okból nem lehetséges, továbbá a kirendelés minden más esetében a felek által közösen megjelölt szakértőt kell kirendelni. Megállapodás hiányában a szakértő személyéről a bíróság dönt.
- [15] Az elsőfokú bíróság nem sértett jogszabályt, amikor a bizonyító fél, a felperes által a bizonyítási indítványban megjelölt szakértőtől igazságügyi szakértőt rendelte ki. A Pp. 308.§ (1) bekezdése egyértelműen rögzíti, hogy a bíróságnak azt a megfelelő kompetenciával rendelkező szakértőt kell kirendelnie, akinek a személyében a felek közösen megállapodtak. Megállapodás hiányában a döntés a bíróságé, ebben az esetben a kirendelő bíróság diszkrecionális joga a szakértő személyének meghatározása. Nincs olyan jogszabályi rendelkezés – ilyent az alperes sem tudott megjelölni – amely tiltaná a kirendelő bíróság számára, hogy olyan szakértőt rendeljen ki, akit valamelyik peres fél megjelölt, de kirendelését a másik fél nem támogatta. (Kúria 3.Kfv.37.090/2025/16/II.)
- [16] Az alperes azért nem járult hozzá a felperes által javasolt szakértőtől igazságügyi szakértő kirendeléséhez, mert úgy gondolta, hogy a felperes és a szakértő között biztosan van valamilyen kapcsolat, amire tekintettel a felperes kifejezetten az ő kirendelését indítványozta. szakértőtől igazságügyi szakértő – az elsőfokú bíróság külön felhívására – úgy nyilatkozott, hogy a feleket nem ismeri, sem személyes, sem hivatalos kapcsolata nem volt egyik féllel sem

(25.P.21.006/2021/50.) Az elsőfokú bíróság a felperes által megjelölt szakértő kirendelésével nem sértette meg az eljárási szabályokat.

- [17] Az alperes fellebbezésében eljárási szabálysértésként hivatkozott még a „tényállásellenes ítéleti megállapodások” címszó alatt arra, hogy a bíróság bizonyos tényelődását nem vette figyelembe az ítéleti tényállás megállapításakor. Ez a tényállás módosítására irányuló fellebbezés a bizonyítékok értékelésével, mérlegelésével függ össze, és az érdemi elbírálás körébe tartozik.
- [18] Ugyancsak az érdemi elbírálás körébe tartozik a szakvélemény aggályossága körében kifejtett fellebbezési érvelés is. Az aggályos igazságügyi szakvélemény nem alkalmas a bizonyításra, és figyelmen kívül kell hagyni, a kereset elutasítását eredményezheti. Az elsőfokú bíróság azzal, hogy nem találta aggályosnak a szakvéleményt, nem sértette meg a Pp. 316. § (3) bekezdését sem. A bizonyítékok téves mérlegelése, értékelése az ítélet anyagi jogi felülbírlatának a része, a tényállás felülmérlegelésére ad lehetőséget. A bizonyíték értékelésének helyessége tehát csak az ítélet anyagi jogi felülbírlata során vizsgálható, és a téves mérlegelés, felülmérlegelésére ad lehetőséget, önmagában e jogszabálysértésre hivatkozás az eljárási szabálysértésként az ítélet hatályon kívül helyezéséhez nem vezethet.
- [19] A másodfokú bíróság a fenti indokokra tekintettel az ítélet hatályon kívül helyezésére alapot adó eljárási szabálysértést nem észlelt, az elsőfokú ítéletet – a fellebbezés és az ellenkérelem korlátai között – érdemben vizsgálta.
- [20] A másodfokú bíróság nem találta megalapozottnak az alperesnek azt a hivatkozását, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás az ellenkérelemben kifejtett tényelődásával ellentétes. Az elsőfokú bíróság helyesen nem fogadta el ítélezése alapjául az alperesnek azt a tényelődását, hogy a felperes a saját felelősségére használta a kalandpark elemeit, így a Tiroli csúszdát is, mert az oktatáson figyelmeztették, hogy a fizikai állapota, adottságai, jelentős súlyfeleslege ránézésre is aggodalomra ad okot. Az alperesnek ezt a tényelődást a bizonyítékok nem támasztják alá.
- [21] Az alperest terhelte a Pp. 265. § (1) bekezdése alapján e tényelődása bizonyítása, azonban egyetlen bizonyíték sem támasztja alá azt, hogy az alperes akármelyik alkalmazottja figyelmeztette volna a felperest. A parkvezető tanú2 tanúvallomásában úgy nyilatkozott, nem emlékszik arra, hogy szólt a felperesnek, (25.P.21.006/2022/16. számú jegyzőkönyv 20. oldal alulról 4.bekezdés). A másodfokú bíróság egyetért az elsőfokú bíróság jogi álláspontjával, amennyiben a felperes valamilyen okból nem vehette volna igénybe ezt a Tiroli csúszdát, akkor az alperes munkatársainak kötelessége lett volna ezt megakadályozni, a szerződés szerint az alperes vállalta a csúszdák biztonságos használatát. Az elsőfokú bíróság helyesen mérlegelte ezeket a körülményeket, ennek részletes indokait az ítélete [33] bekezdése tartalmazza, a másodfokú bíróság azzal maradéktalanul egyetért, megismételni nem kívánja.
- [22] Az alperes a fellebbezésében vitatta a kirendelt igazságügyi szakértő kompetenciáját, erre tekintettel aggályosnak tartotta a szakvéleményt, álláspontja szerint az nem vehető figyelembe a kereset elbírálásakor.
- [23] A Pp. 265.§ (1) bekezdése szerint a törvény eltérő rendelkezése hiányában a perben jelentős tényeket annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el, továbbá a bizonyítás elmaradásának vagy sikertelenségének következményeit is ez a fél viseli, a Pp. 276.§ (1) bekezdése úgy szól, hogy a bíróság a per eldöntéséhez szükséges tények megállapítása végett bizonyítást rendel el.
- [24] Az elsőfokú eljárásban lefolytatandó bizonyítás a per eldöntéséhez szükséges tényekre terjed ki. A felperes a keresetlevele 8. oldalán jelölte meg azokat a tényeket, illetve azokat a körülményeket, amelyekre szakértői bizonyítás lefolytatását indítványozta: a felmerült egészségügyi kiadások indokoltsága ok és összegszerűsége tekintetében, valamint a felperes

jelenlegi állapota és a baleset közötti okozati összefüggés, továbbá a felperesi sérülés gyógytartama és maradandósága tekintetében kérte a szakértőt kirendelni. A szakértői bizonyítás tehát ezekre a kérdésekre terjedhetett ki.

- [25] Az igazságügyi szakértői működésről szóló 32/2008.(XII.31.) IRM rendelet 16/A.§ (1) bekezdése szerint ha a szakkérdés a) sérülések gyógytartamának, keletkezési módjának megállapítására, b) életveszély fennállásának véleményezésére, c) 21. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak megítélésére, d) büntetőeljárásban sérülés által okozott súlyos egészségromlás, maradandó fogyatékoság megítélésére vagy d) kártérítési eljárásban sérülés megítélésére irányul, igazságügyi orvostani szakértői vizsgálatot kell végezni.
- [26] szakértől igazságügyi szakértő nyilatkozott arra nézve, hogy ezekre a kérdésekre a szakértői kompetenciája kiterjed (25.P.20.006/2021/50.). A szakértő igazságügyi orvostani szakvizsgával rendelkezik, a kereset elbírálásához szükséges tények – a gyógyulás, egészségügyi kiadások indokoltsága, a sérülés gyógytartama - mind olyanok, amelyek megállapítása, megítélése szakértől szakértői kompetenciájába tartoznak. A fellebbezés szerint a szakértő a gyógyszerek árának a helytállóságáról nem nyilatkozhatott volna. A szakértő nem is nyilatkozott a gyógyszerek árának helytállóságáról, hanem azt állapította meg, hogy ezek a kiadások orvosszakmailag indokoltak voltak, a költségek reálisak, ennek ellenére az elsőfokú bíróság csak az okirattal alátámasztott Clexane injekció árát rendelte megtéríteni, ezeknek a kiváltása bizonyítható volt, és a költségeket pedig az internetes adatbázis alapján reálisnak találta, ez tehát nem teszi a szakvéleményt aggályossá.
- [27] Az alperes hasonlóan vitatta a szakértő kompetenciáját abban a kérdésben, hogy „a Tiroli csúszda használatakor a felperes megfelelő testhelyzetben volt-e”. Az elsőfokú bíróság az ítéletében helyesen foglalt állást ebben a kérdésben is, amikor utalt arra, hogy az alperes még tényelőadást sem tett arra, hogyan kellett volna elhelyezkednie a felperesnek ezen a csúszdán, hogyan kellett volna tartani a lábát, és mi volt az az ettől eltérő testhelyzet, ami miatt a sérülés bekövetkezett.
- [28] Az alperes sérelmezte a szakvélemény megállapításait a felperes balesetkor fennálló ismert betegségei kérdésében is. A szakértő kifejezetten nyilatkozott arról, hogy a felperesnek a balesetkor ismert betegségei nem akadályozták a Tiroli csúszda igénybevételében, egyéb perbeli adat sem támasztja alá, hogy ezek a betegségek bármilyen összefüggésben lehettek volna a balesettel, illetve a felperest ért sérülésekkel.
- [29] A másodfokú bíróság egyetért az elsőfokú bíróság jogi érvelésével, az elsőfokú eljárásban kirendelt igazságügyi szakértő által készített szakvélemény nem sérti a Pp. 316. § (1) bekezdését, a kompetenciával rendelkező szakértő a kereset elbírálásához szükséges kérdésekre aggálytalan szakvéleményt készített, helyesen vett ítélezése alapjául.
- [30] Az alperes vitatta az elsőfokú bíróság által megállapított sérelemdíj összegét. A másodfokú bíróság utal arra, hogy jogerős részítélet már megállapította, hogy az alperes az általa működtetett helysége Kalandpark üzemeltetése során 2018. szeptember 11. napján megsértette a felperesnek a testi épséghez és egészséghez fűződő személyiségi jogát. A jogerős határozat folytán a felperes Ptk. 2: 52. § (1) - (3) bekezdése alapján sérelemdíjra jogosult.
- [31] Az alperes a fellebbezésében ekörben azt sérelmezte, hogy az elsőfokú ítélet indokolása nem tartalmazza, az adott ügy egyedi körülményei milyen összeg meghatározását indokolják. Az elsőfokú bíróság az ítélete [46]-[49] bekezdéséig terjedő részében részletesen felsorolta ezeket az indokokat. Az elsőfokú bíróság a Ptk. 2:52. § (3) bekezdésében foglaltak figyelembevételével megfelelően vette számba a szakvéleménnyel, orvosi dokumentumokkal alátámasztott körülményeket, a másodfokú bíróság a körülmények értékelésével egyetért.

- [32] A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján utalással a Pp. 386. § (4) bekezdésére- helyes indokai alapján - helybenhagyta.
- [33] Az eredménytelenül fellebbező alperes a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján köteles a felperes másodfokú eljárásban felszámított perköltségét megfizetni, a másodfokú bíróság annak összegét az ügyvédi munkadíj tekintetében a csatolt megbízási szerződés alapján – figyelemmel a 17/2024.(XII.9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontjára - állapított meg.
- [34] Az eljárás során a feleket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 62. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyi illetékfeljegyzési jog illette meg, ezért a meg nem fizetett fellebbezési eljárási illeték megfizetésére a másodfokú bíróság a Pp. 101. § (1) bekezdése, a 102. § (1) bekezdése, a 83. § (1) bekezdése, továbbá az Itv. 74. § (3) bekezdés folytán alkalmazandó, a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (1)-(2) és (3) bekezdései alapján pervesztes alperest kötelezte. Egyben az IM rendelet szerint tájékoztatta az illetékfizetés időpontjáról és módjáról, és a fizetés elmaradásának jogkövetkezményéről.

Pécs, 2025. szeptember 11.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, dr. Berki Csilla s.k. előadó bíró, dr. Hrubai Adrienn s.k. bíró